

Сапфо

Біографія

Сапфо (VII—VI ст. до н. е.) — давньогрецька поетеса.

Сапфо писала вірші про кохання для жіночого виконання. Сапфо була сучасницею Алкея, себе ж вона називає в одному з віршів інакше — Псапфа. Місця її народження і смерті точно невідомі. За одними відомостями, місцем її народження є місто Мітилена, за іншими — Ерес на острові Лесбос. В одній із давніх хронік говориться, що Сапфо певний час жила на Сицилії. Після повернення з "політичного вигнання" вона заснувала школу, в якій навчала дівчат різних наук, співів, музики. Свою школу вона називала "домом, присвяченим музам". Про Сапфо захоплено відгукується Алкей, з повагою до неї ставиться Платон, мешканці Мітилени викарбували її зображення на своїх монетах. Про смерть Сапфо існує легенда: поетеса закохалась у красеня Фаона, якій не відповів їй взаємністю, і нещасна в розпачі кинулася в море з високої скелі. Фрагменти окремих віршів Сапфо свідчать про інше — поетеса дожила до глибокої старості. Ліричний спадок Сапфо — любовна лірика, гімни, епіталами (весільні пісні). З віршів постає життєрадісна лірична героїня, яка прагне жити в щасті і radoшах. Вона забороняє собі думати про сум, плач, смерть — на її переконання, музи не приходять у місця, де панує смуток. Поетеса тонко відчуває природу: у її віршах чути дихання вітру, шелест листя, змальована меланхолія ночі, краса місяця, вона спілкується з ластівками, з вечоровими сутінками, особливо Сапфо любить квіти троянди. Усі її епітети і порівняння пов'язані з цією чарівною квіткою.

Сапфо розкриває й внутрішній свії людини. Вона віднайшла три способи говорити про нього: передавати душевний стан через тілесні відчуття: через опис божества Ероса, що насилає кохання, через передавання почуттів від імені іншої особи (через богиню Афродіту, яка знає й розуміє стан закоханої жінки). Особливої слави Сапфо зажила завдяки епіталамам (гумористичні вірші, сповнені претензій до жениха, який забирав від дівчат їхню подругу, і ушлявлення чеснот нареченої). Такі пісні призначалися для виконання як в хорі, так і соло. Мовою пісень Сапфо є еолійський діалект з домішками місцевого — лесбоського.